

Thứ 2 tuần thánh

“Hãy để mặc cô ấy làm công việc chỉ về ngày táng xác Ta”.

Sáu ngày trước Lễ Vượt Qua, Chúa Giêsu đến làng Bêtanìa, nơi Ladarô đã chết được Người cho sống lại. Tại đây người ta dọn bữa cho Người ăn. Martha hầu bàn. Còn Ladarô cũng là một trong những kẻ đồng bàn với Người. Bấy giờ Maria lấy một cân dầu thơm, dầu cam tùng hảo hạng, và xức chân Chúa Giêsu, rồi lấy tóc mình mà lau. Hương thơm toả đầy nhà. Một môn đệ là Giuđa Iscariô, kẻ sẽ phản nộ Người, liền nói: “Sao không bán dầu thơm đó lấy ba trăm đồng mà cho người nghèo khó?” Hắn nói thế không phải vì lo lắng cho người nghèo khó đâu, mà vì hắn là tên trộm cắp, lại được giữ túi tiền, nên bớt xén các khoản tiền người ta bỏ vào đó. Vậy Chúa Giêsu nói: “Hãy để mặc cô ấy làm công việc chỉ về ngày táng xác Ta. Vì các ngươi sẽ có người nghèo luôn bên cạnh các ngươi, còn Ta, các ngươi sẽ không gặp Ta mãi đâu”. (Ga 12, 1-11)

“... Vì các ngươi sẽ có người nghèo luôn bên cạnh các ngươi, còn Ta, các ngươi sẽ không gặp Ta mãi đâu”.

Tin Mừng hôm nay, chắc hẳn chúng ta “nghe” rất nhiều lần... Trong một buổi sinh hoạt giáo lý, tôi nêu lên hai (2) câu và mời anh chị em hội viên chia sẻ “mình nghe và hiểu” thế nào == lưu ý là chỉ chia sẻ ý tưởng của mình, tránh “bàn về/tranh luận/phán đoán” ý tưởng của người khác == giống như “brainstorming” thôi. 1. “... Một môn đệ là Giuđa Iscariô, kẻ sẽ phản nộ Người, liền nói: “Sao không bán dầu thơm đó lấy ba trăm đồng mà cho người nghèo khó?” Hắn nói thế không phải vì lo lắng cho người nghèo khó đâu, mà vì hắn là tên trộm cắp, lại được giữ túi tiền, nên bớt xén các khoản tiền người ta bỏ vào đó.”

2. “... Vì các ngươi sẽ có người nghèo luôn bên cạnh các ngươi.”

***

Trong một buổi “chia sẻ Lời Chúa trong Phụng Vụ 3 ngày đầu Tuần Thánh”, các bạn trẻ “tranh nhau” nói, và rất nhiều ý tưởng được nêu lên chia sẻ thật thân tình và đơn sơ/chất phát theo ý tưởng của mỗi người “hiểu” sao chia sẻ vậy, không thêm/bớt hoặc biện minh/bàn luận về ý tưởng của một ai khác...

Mỗi câu có ý tưởng thật “độc đáo” xin ghi lại đây để chúng ta cùng suy niệm:

1. “Hắn nói thế không phải vì lo lắng cho người nghèo khó đâu, mà vì hắn là tên trộm cắp...”

= "... Em liên tưởng đến tác giả và thời gian/không gian viết lại đoạn Tin Mừng này. Theo em biết thì trong bữa tiệc ly, thánh Gioan "ngồi/nằm" bên cạnh Đức Giêsu và hỏi "thưa Thầy, người Thầy nói đến là ai?" và Đức Giêsu "chỉ thì thầm" cho Gioan "biết người đó là ai", và mặc dù thánh Phêrô "ra dấu" bảo Gioan hỏi Thầy, nhưng sau đó Phêrô lại "lo ra" không cần biết "người đó là ai?" nên Gioan không nói, mãi sau này (40, 50 năm sau khi Thầy về trời (?) mới viết lại và "nhớ người đó là ai?" nên dùng chữ không mấy nhẹ nhàng và quá chủ quan chẳng? "... vì hấn là **tên trộm cắp**"

== Em có đọc đâu đó bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô. Người nói: "Câu chuyện về người quản lý không trung tín như Giuđa luôn có trong mọi thời. Nó xảy ra ngay cả trong các tổ chức từ thiện, nhân đạo. Các tổ chức này có nhiều nhân viên, cuối cùng khi phúc lợi đến với người nghèo chỉ còn 40%, vì phần còn lại để trả lương cho nhiều người. **Đó là một cách lấy tiền của người nghèo.**

=== Trong khoảng thời gian mới đây, các mạng lưới thông tin tại Việt Nam xô xao và náo động về việc có vài văn nghệ sĩ/ca sĩ không "minh bạch" trong việc "quyên tiền giúp đỡ đồng bào Miền Trung"... Em nghĩ hơn 2000 năm nay, thánh Gioan "đã thấy" trước sự việc "lãng nhãng" này rồi thì phải!

2. "... Vì các ngươi sẽ có người nghèo luôn bên cạnh các ngươi."

= Em chỉ xin chia sẻ về việc đi cứu trợ miền Trung = quả thật "người nghèo luôn bên cạnh các ngươi"

== Em xin tiếp "bài giảng của Đức Phanxicô" mà anh VAL vừa chia sẻ lúc nãy: "... Đức Phanxicô kết thúc một bài giảng về "người nghèo" như sau: "Chúng ta sẽ không chịu phán xét vì sự xa hoa hoặc những chuyến đi đây đó hoặc các hoạt động xã hội quan trọng mà chúng ta đã thực hiện. Chúng ta sẽ chịu phán xét theo các tương quan của chúng ta với người nghèo. Nhưng nếu hôm nay, chúng ta phớt lờ người nghèo, để họ qua một bên, thì trong ngày phán xét Thiên Chúa cũng sẽ phớt lờ chúng ta".

== Em xin lập lại câu "vì sự xa hoa hoặc những chuyến đi đây đó hoặc các hoạt động xã hội quan trọng mà chúng ta đã thực hiện" mà có thể em quá... phạm phu

tục tử nên có ý nghĩ “phản động/bất kính” đối với Vị lãnh đạo tối cao chẳng – nếu có như vậy thì em xin tha thứ...

Em nghĩ rằng “xa hoa hoặc chuyên đi đây đó...” : Ngài nói thì “dễ quá” vì Ngài đâu có bỏ chi phí một đồng xu ten nào!... mà đi đâu cũng tiền hô hậu ủng, hoan hô vạn tuê vang trời...

Em còn nhớ trong các sách Tin Mừng, thường nói đến việc Đức Giêsu “vào vùng hoang địa” để cầu nguyện thâu đêm, hoặc “con chồn có hang, chim trời có tổ còn Con Người (theo em hiểu là chính Đức Giêsu Ki-tô) không có viên đá gối đầu...”; và suy nghĩ đến đây, em so sánh cuộc sống ở trần gian của Emmanuel (Thiên Chúa ở-với-loài-người) và lối sống của các môn đệ của Người sau này cũng ở trần gian, thì... xin lỗi, “phải chẳng trò hơn thầy, xã hội có tiến bộ lớn và có phúc?” Thậm chí khi nghe bài Tin Mừng kể lại việc Thầy chí thánh bəo thánh Phêrô đi thả câu, bắt được con cá đầu tiên thì “mọi” trong miệng nó ra một đồng tiền đủ “đóng thuế” cho cả hai thầy trò... thấy mà “thương” Thầy và các môn đệ thời đó = nghèo đến thế ư?

Em chỉ xin chia sẻ về việc đi cứu trợ miền Trung = quả thật “người nghèo luôn bên cạnh các người”

